

Lag om ändring i ärvdabalken;

SFS 2012:448

Utkom från trycket
den 25 juni 2012

utfärdad den 14 juni 2012.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 10 kap. 4 § ärvdabalken² ska ha följande lydelse.

10 kap.

4 §³ Den som är under femton år eller på grund av en psykisk störning saknar insikt om betydelsen av vittnesbekaftelsen får inte vara testamentsvittne. Inte heller testatorns make, sambo eller den som står i rätt upp- eller nedstigande släktskap eller svågerlag till testatorn eller är hans eller hennes syskon får vara vittne.

Ingen får bevittna ett förordnande till honom eller henne själv, en make eller sambo, ett syskon eller någon som står i rätt upp- eller nedstigande släktskap eller svågerlag till honom eller henne. Den som är förmyndare, god man eller förvaltare för någon får inte bevittna ett förordnande till denne. Inte heller ledamot av styrelsen för ett bolag, en förening, ett trossamfund eller en stiftelse får bevittna ett förordnande till den juridiska person som han eller hon företräder. Förordnande att vara testamentsexekutor medför dock inte hinder att vara vittne.

Om ett testamentsvittne åberopas till bevis i en rättegång, gäller rättegångsbalkens bestämmelser om sådant bevis.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

2. Om ett testamente har upprättats före ikraftträdandet, gäller 10 kap. 4 § i sin äldre lydelse.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Fredrik Ludwigs
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 2011/12:110, bet. 2011/12:CU25, rskr. 2011/12:220.

² Balken omtryckt 1981:359.

³ Senaste lydelse 1991:1547.

